

Městská knihovna v Praze

Jiří
Orten

Mé město

PRAHA 2013

**Městská
knihovna
v Praze**

Půjčujeme:

knihy / časopisy / noviny / mluvené slovo /
hudbu / filmy / noty / obrazy / mapy

Fpřístupňujeme:

wi-fi zdarma / e-knihy / on-line encyklopedie /
e-zdroje o výtvarném umění, hudbě, filmu

Pořádáme:

setkání s autory / přednášky / koncerty /
filmová představení / výstavy /
aktivity pro děti a jejich rodiče / čtení

www.mlp.cz

knihovna@mlp.cz

www.facebook.com/knihovna

www.e-knihovna.cz

Znění tohoto textu vychází z díla Mé město tak, jak bylo vydáno nakladatelstvím Českým spisovatel v roce 1995 (ORTEN, Jiří. *Knihy veršů*. Praha: Český spisovatel, 1995. 301 s. Spisy Jiřího Ortena, sv. 4).

Fotografie Jiřího Ortena: originály archiválií jsou uloženy v Památníku národního písemnictví – literární archiv.

Text díla (Jiří Orten: Mé město), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), není vázán autorskými právy.

Citační záznam této e-knihy:

ORTEN, Jiří. *Mé město* [online]. V MKP 1. vyd. Praha: Městská knihovna v Praze, 2013 [aktuální datum citace e-knihy – př. cit. rrrr-mm-dd]. Dostupné z:

http://web2.mlp.cz/koweb/00/03/91/20/82/me_mesto.pdf.

Vydání (obálka, grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uveďte autora-Nevyužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.0 z 30. 12. 2013.

OBSAH

Mé město	5
Svatý Jakub	7
Matka boží	8
Nebeský trubač	9
Ivan Blatný.....	10
Vlašský dvůr.....	10
Kamenná kašna	11
Boží muka	12
Socha.....	13
Modlitba ke Kutné Hoře	14

Mé město

Náměstí, lůžko plné bryček,
vzdychá si do dálky,
do dálky, do snu, do uliček.
A jako chůva krásným bájím
na šťastnou cestu obouvá jim
nejtišší sandálky.

Ach, ony půjdou za nevěstou
narychlo večer spíchnuty
před veselou a první cestou.
Čí teskná ruka došívala?
Čí slabá ruka šněrovala?
Jak jenom řeknu ti?

Když řeknu matka, co to poví?
Velikou prostou věc.
Když řeknu světlo týmiž slovy
a tma a šero, které schrání,
zda každé slovo neporaní?
Já řeknu milenec!

Ó usmívej se ještě chvíli
a trestej, trestej úsměvem!
Navždycky jsme se rozloučili.
A to je nic, to přejde brzy,
to je jak rosa, která slzí
na pláči tvém.

Zas přijde zima, čekám na ni,
a přinese nám s sebou snůh.
Budeme něžně uschováni,
až snese se pod tvými víčky

na kostely a na uličky
v bělostných polibcích.

Tam za lesem, tam na návrší
vrátím se od své nevěsty,
kající cesta, na niž prší
naposled, kruh se uzavírá,
vrší se míra, ona míra
již vykoupená bolestí.

A náměstí, to lože bryček,
vzdychá si do dálky,
do dálky, do snu, do uliček.
Vždyť chůva, která pochovala,
neví, že darmo obouvala
ty tiché sandálky.

Svatý Jakub

Běž po špičkách. Hled', jak se kloní,
neb je mu smutno z výšky té.
A umí zvonit. Tolik zvoní!

Spíte a slyšíte.

Na milence a na havíře,
na zbloudilé a na mrtvé
do šíra volá. V čisté víře
je k svému srdci zve.

A jeho kříž, jenž blesky chytá,
něhou se zalyká,
když svatý Jakub slavně vítá
příštího zvoníka.

Matka boží

Kde je tvůj život? Když jsibledá,
když cizí křik ti ruší sny,
tu z půdy tvé se matka zvedá,
tichosti obraz překrásný.

Má hřbitov svůj a v jejím chrámě
zemřelý malíř dosud ví
jak naříkat, jak smát se na mě.
Rozetřel věčnost do barvy.

Ó, život v křivolaké řádce,
korunovaný bez králů!
Odevzdávám se boží matce
pod starým znakem portálu.

Nebeský trubáč

Hudba v chrámě. Kde je? V něm.
V stříbře, náhle zšeřelém.
V nejhlubších a živých ranách.
V pokleknutí. Ve varhanách.
V světle čirém jako křišťál.
V naději a v písni píšťal.

Město hudby, již jsi chtěl.
Hraje, hraje archanděl.
Hraje soud a hraje víru.
Hraje smrti ouverturu.
Hraje něhu smutných loubí.
Hraje lásku. Lásku troubí.

Jak se klenbou rozléhá
píseň nebe bezbřehá,
lodi chrámu tonou v záři,
plují v chórech nad oltáři
za volností, k duším z těl.
Hraje, hraje archanděl.

Ivan Blatný

Vlašský dvůr

Text díla nelze šířit z důvodu ochrany autorských práv podle zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

Kamenná kašna

Bože, co hran! A Kutná Hora
z nich jenom může pít.
Jen zraňována, věčně chorá,
napít se, pochopit.

A uvnitř, v ní, je věčný pramen
a tvoje srdce, město v nás,
v kamenné kašně, z jejíchž ramen
vytryskl víry hlas.

Zní kostely a ulicemi,
zní chůzí chodců tvých
a prozářen svou drahou zemí
doznívá v nebesích.

Boží muka

Zde umíralo se...
Ó děti posečené,
vy zříte na ten div.
Raničko, po rose,
jde život od pramene,
je uzdraven, je živ.

Sloup morový,
nesmírná Boží muka
se tyčí do výše,
nad domy, nad krovy,
jak výkřik, jako ruka,
jež milost podpíše.

A zase přejde mor
a matka bolestivá
obejme děti své,
až zmizí za obzor
barva, která se dívá
očima od krve.

Socha

Plášť ze vzdoru, plášť z kamene
a čelo, čelo vzpřímené,
kdo zkusí na ně hrát?
Ty tvrdý, rozkročený k boji,
hled', čeled' země zas se rojí,
jde svého Boha zapírat!

A onen krok, jímž vykročí,
kéž vlije světlo do očí,
kéž všechny oči zalije!
Žebříku pomsty první příčka
je připravena pro Havlíčka,
jenž nezemřel, jenž živý je.

Bdí za nocí, v nichž vichr duje,
a jeho ruka ukazuje
tam, odkud stoupá dým.
Vy bděte též, vy s vichry dujte,
přislibujte si, vyhrožujte,
a přece nezahladím!

Modlitba ke Kutné Hoře

Na starém hřbitově, kde se už nepohřbívá,
můj první žal,
takový krásný, hluboko se vrývá
kamením, travou, tichem, nechápáním,
ó Pane Bože, nech mne běžet za ním!
Proč jsi mi nohy zavázal?

Krám s knížkami, podloubí, bílá kašna,
tudy jde cesta vzhůru, na Barboru,
panenka štíhlá, vysoká a strašná,
panenka havířů a pana kostelníka
v srdci mi klíčí, tiše odemyká
kamenné tajemství, kamennou Kutnou Horu.

Za sedmi zámky, vid', jsi uschovaná,
tolikrát ťukal jsem, ach marné zaťukání,
ó země země mé, ó země, jež jsi sama,
moci se rozběhnout a tebe dotýkat se,
moci tě zase mít a říci: máš mne zase,
jsme zase sami dva, už nejsme, nejsme sami...

Jiří Orten

Mé město

Vydala **Městská knihovna v Praze**
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. vydání
Verze 1.1 z 30. 12. 2013